

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε'.

(ΤΟΥ ΕΚ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ)

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

*Τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει 1821 τῇ 10 Ἀπριλίου ὑπὲρ τῆς Ὁρθο-
δόξου ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς τοῦ γένους ἐλευθερίας*

Συντεθεῖσα μὲν τῷ 1822

Ὑπὸ τοῦ ἐν μικρασίᾳ τῇ λήξει Μητροπολίτου Ζακύνθου

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΚΚΙΝΗ

Ἐπιθεωρηθεῖσα δὲ καὶ διασκευασθεῖσα

Ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου

ΑΒΕΡΚΙΟΥ Α. ΔΑΜΠΙΡΗ

τῷ 1871

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΝΔΡΕΟΥ Β. ΠΑΣΧΑ

1921

ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΜΗΤΡΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Θεοῦ σὺ νύμφη, τροφὲ τῶν ὁρθοδόξων,
δέξοιο ἀσμένως τε ἀκολουθίας
τὸ ἀνάθημα Πατριάρχου τοῦ θείου.
Ζήλω γὰρ αὐτὴν συνεγραψάμην θείω.

Ὁ ἐλάχιστος τῶν ὑμετέρων τέκνων
Ν. Γ. Ἱεροῦ καὶ Οἰκονόμος ΚΟΚΚΙΝΗΣ

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ

Ἐπειδὴ τῇ 10ῃ Ἰσταμένου πρόκειται ἡ Σ. Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ἅγιον τὸν ἀοίδιμον ἐθνομάρτυρα καὶ Οἰκουμενικὸν **Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε΄**, τὸν ἐκ Δημητσάνης, φόρον τιμῆς ἀποτίνοντες εἰς τὴν πανσέβαστον μνήμην τοῦ εὐκλεοῦς ἱεράρχου ἔγνωμεν, ὅπως προβῶμεν εἰς ἀνατύπωσιν τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας αὐτοῦ, ἅτε τῶν δύο ἢ τριῶν ἀκολουθιῶν, αἵτινες ἐξεδόθησαν, διαρκούντος τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος καὶ μετ' αὐτόν, πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐξ ἐντελευτησάντων. Προετιμήσαμεν δέ, ἅτε ἀρχαιότεραν πασῶν, τὴν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου Ν. Κοκκίνη συντεθείσαν τῷ 1822, ἀντίτυπον τῆς ὁποίας ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀβέγκιος Λαμπίρης, ὁ μετὰ ταῦτα ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν καὶ Ἡλείας, ἔδωκεν εἰς τὸν Γ. Ν. Πιλάβιον, ὅστις ἐδημοσίευσεν αὐτὴν εἰς τὸ τέλος (σ. 279 — 301) τοῦ κατὰ τὸ 1871 ἐν Ἀθήναις ἐκδοθέντος πονήματος αὐτοῦ «**Τὰ κατὰ τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε΄ (1821—1871)**», προτάξας αὐτῆς ἐν σελ. 278 τὰ ἐπόμενα :

«Ἡ παρούσα ἀκολουθία, περιελθοῦσα τυχαίως εἰς χεῖρας τοῦ πανοσιωτάτου ἀρχιμανδρίτου κυρίου Ἀβερκίου Α. Λαμπίρη, ἐδόθη ἡμῖν προθύμως αἰτήσασιν εἰς δημοσίευσιν... Νομίζομεν δ' ὅτι διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀκολουθίας... τὸ καταλαβὸν κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ἐποχὴν αἶσθημα τὸ ἔθνος ὅλον διὰ τὴν πολυτίμον ἐλευθερίαν του καταφανέστερον γίνεται. Ἐὰν δὲ πασιφανῶς δεικνύει αὕτη πῶς εὐθὺς ἐξ ὑπαρχῆς ἐθεωρήθη καὶ ἐπιστεύθη ἡ μεγάλη τοῦ περικλεοῦς Πατριάρχου θυσία, ἐκ διττῆς δηλαδὴ ἀφορμῆς, θερησκευτικῆς τε καὶ πολιτικῆς, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦτ' αὐτὸ ἐκυρώθη».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Ἀπριλίου 1921.

Ὁ ἐκδότης

ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑΣ

(ἐκ Δημητσάνης)

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἱερομάρτυρος

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε΄

Ἀρχιεπισκόπου Ἱκωνσταντινουπόλεως
καὶ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου

Τοῦ μαρτυρήσαντος ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς
τοῦ Γένους ἐλευθερίας.

[Εἰς τὸ λυχνικόν].

[Εἰ ἐστὶν ἀγρυπνία]

ΕἰΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰσιῶμεν στίχ. δ΄.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν, οἱ παῖδες εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ τοῦ Ποιμενάρχου,
μνήμῃ τῇ Πανενδόξῳ, δόξαν Θεῷ προσφέροντες.

Τέρπου ἡ Ὁδησός, ἐγχεκτημένη σκῆνος, τοῦ Θεοῦ Γρηγορίου, ὃ
ἔπεμψε πανσόφως, πρὸς σὲ ἡ θεία Πρόνοια.

Γένη τὰ μιανὰ, Ἑβραίων καὶ τῆς Ἀγαρ, ἐν Ὁδησῶ τὴν δόξαν,
τοῦ Θεοῦ Πατριάρχου, ἴδετε καὶ αἰσχύνηθε.

Ἰστασο πρὸς Θεόν, πρέσβυς, ὦ Πατριάρχα, ἵνα τὸ γένος σώζη, Ἑλ-
λάδες δι' ὃ θύμα, ὑπὸ ἀνόμων γέγονας.

Δόξα. Ἦχος α΄.

ὦ τῆς γενναίας καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιωμακάριστε Γρηγό-
ριε! Σὺ γὰρ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἀγάπην
ἔλεγες· οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, ἕως ἴδω τὸ ἐλληνικὸν ἡμῶν ἔθνος ἐκ τῆς
δουλείας ἐλεύθερον, ὅθεν Θεῷ Πνεύματι πυρπολούμενος, τοὺς δυσσεβεῖς

Ἀγαρηνοὺς ἠρέθισας, κόσμου σε θάπτον χωρίσαι καὶ πρὸς τὸν ποθοῦ-
μενον παραπέμψαι Χριστόν, ὃν ἰκέτευς λυτρωθῆναι ἐκ τῆς δουλείας
ἅπαν τὸ ἔθνος ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Φῶς ἱλαρόν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἱερομάρτυς Γρηγόριε, τὸν Δεσπότην Χριστόν ἐνδυσάμενος, μισθὸν
ἐκομίσω τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι
δι' αἵματος, δι' ὃ θῦμα γενόμενος τοῦ Οὐρανίου Πατρός, διὰ χειρὸς ἀνό-
μων Ἀγαρηνῶν ἐκτάνθης, Ἰερώτατε, καὶ μάρτυς σεπτὸς ὑπὲρ πίστεως
καὶ τοῦ ἔθνους ἐδείχθης, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Νῦν ἀπολύεις.

Τρισάγιον, ὅτι Σοῦ, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ
ἀπόλυσις τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν Μεγάλον Ἑσπερινόν

Τὸ Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς τὸ **Κύριε, ἐκέκραξα**, ἰστώμεν στίχ. **Η'**, δ'
τῆς ἑορτῆς καὶ δ' τοῦ ἁγίου.

Τοῦ **Ἁγίου. Ἦχος α'.** Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παρανομίας ὃ ἀναξ, σοφὲ Γρηγόριε, εἰς ὄνειδος ἀγχόνην, κατὰ
σοῦ ἐτοιμάζει, ὃ δὲ τῆς εὐσεβείας θεοφιλὲς αὐτοκράτωρ εἰς Ὁδησόν,
μετὰ μεγάλης τε δόξης καὶ προπομπῆς, ὡς εἰκός, ἐνταφιάζει σε. (Δίς).

Εἰ καὶ Ἑβραίοις ἐδόθης, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, καὶ κατὰ γῆς ἐσύρ-
θης, δι' ἀγάπην τοῦ γένους, οἰκτεῖς ἐν τοῖς ὑψίστοις χαρμονικῶς, Χερου-
θιμ ἀναμέσον τε, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον τῇ Ποιητῇ, καὶ Θεῷ ἀναπεμπό-
μενος.

Στίφη πιστῶν, ἀθροισθέντα πανηγυρίσωμεν ἡμέραν τὴν ἁγίαν, ἐν ᾗ

γέγονε θῦμα, ὃ θεὸς Πατριάρχης ὑπὲρ ἡμῶν, νέας Ῥώμης Γρηγόριος,
καὶ τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων λαμπρᾷ φωνῇ, εὐπρεπῶς εὐχαριστήσωμεν.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ὁμοφρόνῃ πνεύματι, πάντοθεν εἰ χριστιφόρων Ὁρθόδοξοι, ἐν
Ὁδησῶ γήθοσύνως ἀγόμενοι.

Πλ. α'. Γονυπετοῦντες, τὸ σεβάσμιον καὶ διάσημόν σου σκήνος,
αἰσίως ἀσπάζονται.

Β'. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν οὐρανῶν δυνάμεις, σὺν τῷ ἰδίῳ Δεσπότη
προπορευόμεναι.

Πλ. β'. Τρανῶς τῷ ὄχλῳ τῷ ἐπομένῳ κραυγάζουσι, τί οὕτω σεσί-
γηται ἡ γλῶσσα πάντων ὑμῶν, ὧ θεόφρονες, καὶ παρρησίᾳ, οὐ κράζει
μεγαλοφώνως προσφθεγγομένη; Ἰδοὺ ὁ ὑπέρμυχος Ἑλλάδος παραγι-
νεται.

Γ'. Ἄρατε χεῖρας, καὶ πάντες εὐχαριστίας ἀποδώτατε, πρὸς τὸν
ἀρχιθύτην ὑμῶν πατέρα.

Βαρὺς. Διὰ τούτου γὰρ ἡ κοθητὴ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων σωτηρία
γέγονεν, ὃν εὐφημῆσαι οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ὄντως ἄξιον ὕμνον ἀπονέμειν
οὐ βῆδιον.

Δ'. Τούτου γὰρ ἡ πολιτεία ὑπερβαίνει πᾶν ἐγκώμιον.

Πλ. δ. Διὸ πάνσεπτε Ἱεράρχα, αἰεὶ σὺν τῇ Παρθένῳ καὶ μητρὶ τοῦ
Θεανθρώπου, πρέσβευε διὰ παντός, τῷ ἐν ὑψίστοις Δεσπότη, ἵνα σώζῃ
ἀόλαβες ἐκ τυράννων τὸ πιστὸν γένος σου· σὲ γὰρ πάντες προστάτην
προσφέρομεν.

Α.. Ἀκαταπαύστως καὶ ἀγλαοφανῶς μεγαλύνοντες.

Εἵσοδος, τὸ φῶς ἱλαρόν.

Προκειμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώματα
πρώτον τοῦ **Α. Ι.** τοῦ Χρυσοστόμου

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ι', 8.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν
αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὖρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνη-

σιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν. Πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἐλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἔρῳ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ἐδοῦς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐημι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. "Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, εἰ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεοθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἔρῳ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. "Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐδδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σχολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοῦσι, καὶ ὀρθὰ ταῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσθε Πνεύματος.

δεύτερον

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. δ', 14.

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί.

τρίτον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχ. ἰδιόμελα.

Ἦχος Β'.

Διὰ τὸ ἔθνος· Ἑλλήνων ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος, βασιλεῖ παρὰ νόμῳ παρίσταται σήμερον· μή, ὦ εὐσεβεῖς, ταραχθῆσθε, τούτου γὰρ

ὁ θάνατος, ἐκ ζυγοῦ μέλλει ἐκλυτρώσασθαι τοὺς πιστοὺς, ἵνα πρὸς τὴν εὐκλειαν τὴν ἀρχαίαν πάλιν ἀνέλθωσι.

Ἦχος Γ'.

Σήμερον κτίσις ὄρθ', πρᾶγμα φρικτὸν καὶ ἀνήκουστον. "Ὅν γὰρ ὡς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, κοινὸν ποιμένα ἐσέδετο, τοῦτον Ἰσμαὴλ ἐν ἀγχόνῃ ἐκρέμασε· Κύριε, ἐπίβλεψον ἄνωθεν, καὶ μὴ ἀνεχόμενος τὸ ὄνειδος, κατ' αὐτοῦ διπλᾶ ἀνταπώδωσον.

Ἦχος Δ'.

Γένος τὸ παμμίαιρον, ἐπὶ Νέας Ῥώμης, τὰς ῥύμας, ὁρᾶται σὺρον σῶμα σεδάσμιον· ὅμως ὅπερ πράττουσι πρὸς αὐτό, αἰσχύνῃ οὐ φέρουσιν, ὡς ὁ πανταχοῦ ἐκτεινόμενος Ἥλιος ῥύπον οὐ δέχεται, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἔθνη δεικνύουσιν ὥσιν δυσσεδῶν τέκνα πέλουσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε πιστοὶ ἐκπληττόμενοι ἴδωμεν τὴν τῆς παντοδυνάμου χειρὸς μεγαλεῖα, ὃν γὰρ ἐν μυχοῖς θαλαττίαις, παράνομοι ἔρριψαν, πρὸς τὴν Ὀδησσὸν εὐδοεῖ, παραδόξως ἐκπέμπων ὁ κτίστης τῆς κτίσεως, κακεῖσε τοῦτον δεχόμενοι οἱ εὐσεβεῖς Ῥῶσσοι, αἰσίως κηδεύουσιν, ἀπονέμοντες δόξαν τῷ ποιητῇ, τῷ θησαυροῦ τοιοῦτου, αὐτοὺς ἀξίους ποιήσαντι.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στιχ. Προσόμοια, Ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ, ποιμένων πάντων ὁ ποιμὴν ὁ πιστότατος, ὁ χαίρων καὶ ἐκουσίως ὑπὲρ προβάτων τιθεῖς τὴν ψυχὴν, ὃς λέγει, ὁ Θεάνθρωπος, Γραικῶν χαίροις καύχημα, εὐσεβείας ἀγλάισμα, τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ καὶ πανθαύμαστος, ὁ πρὸς ἅπασαν, σφαῖραν γῆς ἐκχυνόμενος, μάρτυς ὁ πολυώδυνος, βροτὸς ὁ ἀσώματος, ὁ ἐν τῷ κόσμῳ βιώσας, καὶ δεῖξας βίον ἱσάγγελον τοῦ σώσαντος χαίροις, ἐκ δ' υλείας τὴν Ἑλλάδα, λύχνος ὁ ἀσβεστός.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τέρπου ἐνδεδυμένη λαμπρῶς, ὦ θεία πόλις, Κωνσταντίνου τὴν σήμερον, ἢ ὄντως ἀξιωθεῖσα, μετὰ αἰῶνας πολλοὺς ἐπὶ θρόνου πάλιν τοῦ χηρεύοντος, λαβεῖν τὸν ὑπέρμαχον, εὐσεβεῖας Γρηγόριον, δι' οὗ Ἑλλάς τε, τὰς ἄλλουσις ἀπέρριψε, καὶ τὸ ἄθεον Ἄγαρ γένος κατήσχυεν, ἅπανι χλευαζόμενον, ἐν γῇ κυλινδούμενον, θρηνολογοῦν ἀενάως, εἰς ἀκροτάτην ἀπόγνωσιν, ἧς ἡμᾶς βῦσαι, Θεέ μου, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ἄρὸν σου τὴν φωνήν, ὦ πατρίς, τοῦ Γρηγορίου καυχωμένη καὶ κήρυξον εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην τὰς ὑπὲρ νοῦν ἀρετάς, τοῦ χρυσαυγεστάτου θείου γόνου σου, ἐν αἷς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἐπὶ γῆς πεπολίτευται, καταλαμπρύνας τῆς σαρκὸς τὴν εὐτέλειαν, καὶ τὸν ἔνδοθεν, οὐχ ὁρώμενον ἄνθρωπον, ὅλον ἀναδειξάμενος, πυρσοῖς ἐξαστράπτοντα πρόσω πολλῶν σεβασμίων, ἐν τοῖς σπινθήρσιν ὡς ἥλιος, εἰς δόξαν τὴν θείαν, ἀενάως ἐντροπῶντα τὴν ἀνεκκλήτην.

Δόξα, πλ. δ'.

Ὅτε παρέστης τῷ παρανόμῳ βασιλεῖ, καὶ παρεδόθης τῇ ἀγχόνη παρ' αὐτοῦ, αἱ οὐράναι δυνάμεις τοὺς στεφάνους σοὶ ἐπλεον. Ὅτε δὲ ἐσύρθης ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ Ἰουδαίων τῶν δυσσεβῶν, ἀοράτως τούτους τῇ κορυφῇ σου ἐτίθουν, ἐκδοῦσαι ἀλλήλαις, δόξα Θεῷ τῷ σέ, ἱεράρχα, ἐνισχύσαντι.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Πλ. α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Δόξα· τοῦ Ἁγίου Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἰ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν θεῖον Πατριάρχην ἐνισχύσας, καταπέμψας αὐτῷ τὴν χάριν σου ἄνωθεν, καὶ δι' αὐτοῦ Ἑλλήνων γένος ἀνυψώσας πρὸς προγόνων τὴν εὐκλειαν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἢ Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς.

Εἰς τὸν Ὁρόρον

Μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου δις.

Καὶ νῦν Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου.

Μετὰ τὴν Α' Στιχ.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε σήμερον πιστοί, ἄσωμεν δόξαν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκλυτρώσαντι ἡμᾶς, ἀπὸ ζυγοῦ Ἀγαρηνῶν, καὶ πρὸς τὴν δόξαν εἰσάξαντι τὴν τῶν προγόνων, ἣν ἀναλαβεῖν Ἑλλήνων γένος τε ποθῶν ὁ θεὸς Γρηγόριος ἀναρτηθῆναι σήμερον ὑπέμεινεν, ἐπὶ ἀγχόνης ὡς ἔνοχος, ἔνπερ ἡ πᾶσα Ἑλλάς ὀφείλει ὑμνεῖν ἀκαταπαύστως.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Προετοιμάζου, Ὁδησός, ὑποδεχθῆναι τὸν Πατριάρχην, ὃν πρὸς σὲ Θεὸς ἐκπέμπει· ὅτι τούτου γνήσιος ὁπαδὸς ὑπάρχει, ἐκ βρέφους μέχρι ἐσχάτης ἀναπνοῆς, τὰ ἴχνη τῆς εὐσεβείας ἀκολουθῶν, οὗ τὸν βίον ἐθαύμασαν καὶ ἄσωμάτων χοροί, ἐκπληττόμενοι κράζοντες· ὄντως σκευὸς τοῦ Πνεύματος.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Μαινομένων τὸ πάλαι Ἀγαρηνῶν ἐναντίον Ἑλλήνων τῶν εὐσεβῶν, γενναίως ἐκράνυαζεν ὁ θεόφρων Γρηγόριος· Ὁμογενεῖς θαρσαῖτε καὶ μὴ δειλιάσητε, τῶν δυσσεβῶν τὰ τέκνα, ἡμᾶς κἄν διώκωσιν, ὁ γὰρ Παντοκράτωρ, ἐν ὑψίστοις καλάμῳ ἀποφάτως ἔγραψεν, ἐκ ζυγοῦ τὸ Ὁρθόδοξον αὐτοῦ γένος λυτρώσασθαι, ἵνα ἴδῃ τὰ σύμπαντα, τὴν ἀκατα-

μάχητον τούτου δύναμιν, καὶ πιστεύσῃ ὡς μόνον αὐτὸν Παντοδύναμον.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῇς ἐορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ Δ' ἤχου.

Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Χρυσοστόμου τῇ 13 Νοεμβρίου.
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον ἤχος Β' ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν. Διὰ τὸ γένος Ἑλλήνων.

Ὁ κανὼν τοῦ πάσχα. Ἀναστάσεως ἡμέρα εἰς Γ' διπλοῦντες αὐτά.

Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου εἰς Γ' διπλοῦντες αὐτά.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες.

Συνάχθητε σήμερον ἐκ τῶν περάτων Ἑλλάδος οἱ γνήσιοι, καὶ πανηγυρίσατε, περιχαρῶς σὺν ἡμῖν, ἐν τῇ πανσέπτῳ ἐορτῇ τοῦ Πατριάρχου ἡμῶν.

Σέ, Θεῖε Γρηγόριε, Ἑλλάς ἡ πᾶσα, γνωρίζει ὑπέρμαχον καὶ σωτῆρα, κράζουσα, ὅτι ἐρρύσω αὐτήν, θυσιασθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ τυραννίδος ζυγοῦ.

Πατρὶς Ἐρύμανθος τοῦ Πατριάρχου, μεγάλως εὐφράνθητι ἐπὶ τὴν πανένδοξον μνήμην γόνου τοῦ σοῦ· εἰς γὰρ τὴν ὑψίλιν δι' αὐτοῦ, νῦν μκαρία σὺ εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸ φῶς ἡ κύήσασα τὸν λυτρωτὴν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ βρασάνων, ἄχραντε, τῶν αἰώνων, ἐκεῖ ὅπως σφζόμενος ὕμνῳ τὰ μεγαλεῖά σου.

Καταβόλαι. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὡδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Σμύρνη καὶ Πάτμος σὺν τῷ Ἀθωνί πανταχοῦ ὑμεῖς ἐκφωνήσατε, τὰς ἀνεκφράστους ἀρετάς, δι' ὧν ἔλαμψεν, ὡς ἄλλος παμφάεστατος ἥλιος.

Ἐνδευόμενος ὁ Γρηγόριος τῶν πατριαρχῶν τὸ πανάγιον ἄμφιον, ὡς ὁ Ἀαρὼν τῷ Θεῷ εὐηρέστησε, πληρωτὴς Εὐαγγελίου δειχθεὶς ἀκραιφνέστατος.

Αἱ τρεῖς ἐν θρόνῳ ἀναβάσεις σου, θεῖε Ποιμενάρχα, εἰκόνιζον, ἕντως τὴν σὺν προφητικῶς τριήμερον ἀνάρτησιν, δι' ἧς γένος τῶν Ἑλλήνων τὸν ζυγὸν ἀπετίναξε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκαίνο τὸ αἵθετον, καὶ τὴν ἀπόφασιν ἀγνή, τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα· σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθή, τὸν οἰκέτην σου.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέλαμψεν ἰδοῦ, ἡ ἁγία ἡμέρα τῆς θείας ἐορτῆς, τοῦ σοφοῦ Πατριάρχου, ἡρώων ἀπόγονοι, εὐσεβέστατοι Ἕλληνες, ταύτην σήμερον, περιχαρῶς ὁμοῦ πάντες ἐορτάσωμεν, τῆς γὰρ ἡμῶν σωτηρίας ἡ πρόξενος γέγονε.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῇς ἐορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Ἀγάλλου, νέα Ῥώμη, καὶ σὺ νῦν μεθ' ὡμῶν, ὁ γὰρ καταλαμπρόνας θρόνον Πατριαρχῶν, ἐν ταῖς τοῦ Κτίστου θείαις αὐλαῖς χοροστατῶν ἡμᾶς νῦν περισκέπει ἐξ ὁρατῶν ἐχθρῶν.

Μετὰ τῶν κορυφαίων, συνόδου τε τῆς σῆς, τῶν συναθλησάντων σοι, Γρηγόριε σεφέ, τὸν ἐν ὑψίστοις καθικέτευε Δεσπότην, ὑπὲρ τῶν πίσει ἐκτελούντων τὴν αἰίδιμον μνήμην σου.

Οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα κατέχοντες τὸ σὺν, σήμερον χορεύουσιν, ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἡ δὲ χορεῖα τῶν ὀρθοδόξων κεκτημένη, τὸ ἱερόν σου ἐν Ὁδησῶ θεῖον σκηνος, στέμμασιν ἐπαίνων, λαμπρῶς εὐφημεῖ.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, Παναγία ἀμόλυντε, σκηνή, μολυνθέντα πταίσμασι καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου βράνισι καθαρωτάταις· καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· δόξα σοι, ἀγνή Θεοδόξαστε.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

— 16 —

ᾠδὴ Ε'. Τὸ φαινὸν ἡμῖν.

Εὐφρανθῶμεν οἱ ὀρθόδοξοι ἅπαντες σήμερον, ὁ Πατριάρχης γὰρ ἡμῶν κατήχυνεν υἱὸν τῆς Ἁγαρ φρύγμα τὸ θεόν, θυσία γενόμενος.

Ποιμὴν πιστότατος Γρηγόριος, τοῦ ἀρχιεπίσκοπος ἐνδεδείκται κληρυστάμενος σήμερον τῶν πρωτοτόκων οἰκήματα.

Τὸν διαπύσιον ποιμένα τε πέμπτον Γρηγόριον τὸν τὴν Ἑλλάδα λυτρωσάμενον ἐκ τυραννίδος, σήμερον, φιλέορτοι, φαιδῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Λιμένα εὐδίων καὶ ἀπόρθητον, τείχος κεκτήμεθα τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσει, Θεοκυήτορ, πάντοτε λυτρούμενοι κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὁρθρίσωμεν ὄρθου βαθέος.

ᾠδὴ ς'. Τὸν προφήτην Ἰωάνν.

Ἐν ἀγχόνῃ κρεμασθεὶς, ὁ σοφώτατος ποιμὴν, τῆς Ἑλλάδος τὸν ζυγὸν ἀπέτιναξε χαμαὶ καὶ ἔφερεν εἰς τὴν ἀρχαίαν δόξαν τὸ ἔθνος αὐτοῦ.

Ἰουδαίων δυσσεδῶν οἱ παράνομοι λαοί, εἰ καὶ σύρουσιν ἐν γῇ, Πατριάρχην τὸν κλεινόν, δεικνύουσιν, οἷους ἀνόμους ἔσχον προπάτορας.

Βασιλεὺς θεοφιλῆς, ἐν τῇ πόλει Ὁδησσῷ νῦν κηδεύει, ὡς εἰκός, τὸν ὑπέρμαχον πιστῶν, ἀποδιδοὺς δέξαν τῷ Κτίστη καὶ Τρισηλίῳ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, Πανύμνητε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀθροισθέντες ἅπαντες, γνήσιοι παῖδες τῆς Ἑλλάδος, σήμερον ἐν τῇ πόλει Ὁδησσῷ, τὸν Πατριάρχην Γρηγόριον, ἄτμασι θεοῖς, λαμπρῶς ἐορτάσωμεν.

— 17 —

Ὁ οἶκος.

Τὴν τῶν προγόνων ἐκποθὼν δόξαν ὁ Πατριάρχης ἀναλαβεῖν τὸ γένος αὐθις τὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ἀγχόνῃ ὑπέμεινεν ἀναρτηθῆναι ὑπὸ γένους δυσσεδῶς, ὁ ἀθῶς ὡς ἐνοχος. Τοῦτον οὖν αὐτοκράτωρ δεξάμενος, ὁ εὐσεβεῖας κλάδος, ἐν πόλει ἐπαξίως τῆς Ὁδησσῷ ἐνταφιάζει. Ὅθεν εἰ δι' αὐτοῦ Ἕλληνες λυτρωθέντες ἀπὸ ζυγοῦ τοῦ σκληροῦ, σήμερον πάντες, ἐν τῇ ἑορτῇ, τῇ αὐτοῦ συναχθέντες, ἄτμασι θεοῖς, λαμπρῶς ἐορτάσωμεν.

Μηνὶ ἀπριλίου Γ' μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τοῦ Ε', Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ μρτυρήσαντος ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς τοῦ Γένους ἐλευθερίας.

Ἐν ἀγχόνῃ καὶ τέθνηκας, Πατριάρχα,
Ὅμως γε αἰεὶ ζῆς ἐν Ἐδέμ τῇ θείᾳ,
Τῇ δεκάτῃ Πατριάρχης θύμα γένον' ἕνεκα γένους.

Ὁ λαμπρὸς οὗτος εὐσεβεῖας τε κλάδος
Πατρίδα ἔσχε Πελοποννήσου γαίαν.
Ἦν' εὐσεδῶν δὲ γονέων, φεῖς, ὅντως
Χριστοῦ μαθητῆς γνησιώτατος ὤφθη,
Καὶ ἀνατραφεὶς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου
Ἐνηγκάλισεν εὐσεβεῖς τε μαθήσεις.
Σμύρνην τὸ λοιπὸν τὴν σοφίαν ὁρῶσα
Καὶ δῖον αὐτοῦ ἀγγελικὸν καὶ θεῖον,
Μητροπολίτην τοῦτον αὐτῆς ἐκλέγει
ἀρετὰς οἷας, καὶ ἀγαθοεργίας,
ὥς ἐκεῖ ἔπραξε, λεξάτω μόνῃ αὐτῇ,
ἀμήχανον γὰρ ἑτερόν τε κηρύξαι.
Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ θρόνος χηρεύων
τῶν Πατριαρχῶν Μεγάλῃς Ἐκκλησίᾳς,
τουτοῖ καλεῖ ποιμένα καὶ ψηφίζει
πλήθος ἰδρώτων ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας
καθημέραν ἔχυνεν ἀμέτρη μόχθῳ,
ἵνα τὸ αὐτοῦ Ποίμνιον στερεώσῃ
ἐπὶ διδασχὰς τὰς σεπτὰς τοῦ Δεσπότη.

Δίς ἀπεβλήθη τοῦ θρόνου ἀναιτίως
 ὑπ' Ἀγαρηνῶν δυσσεδῶν ἐξουσίας,
 καὶ ἐπ' Ἀθωνος τὸ ὄρος τε ἀπῆλθε,
 κάκει μονάσας, ἀνεκλήθη δίς τε
 ἐπανακάμψαι, ἵνα λάβῃ τὸν θρόνον.
 Ἐν τῇ τρίτῃ δ' οὖν Πατριαρχία τοῦτου,
 καὶ ὁ κλονισμὸς συνέβη τῆς Ἑλλάδος·
 τέθ' ὁ κλεινὸς καὶ γέρων Πατριάρχης,
 τὰ καθ' ἑαυτοῦ ἀριδίῳ προβλέπων,
 δειλίας ἀνευ, θάνατον διὰ γένος,
 καρτεροθύμως τοῦ λαβεῖν ὑποφέρει
 καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένας
 ἀρξάμενός τε εἶναι πιστοὺς διδάσκει·
 Ἦλθε τὸ λοιπὸν ἡ ἀγία ἡμέρα,
 Ἐν ᾗ Ἰησοῦς ἐξανέστη τοῦ τάφου,
 καὶ ὁ βασιλεὺς δυσσεδῶν Ἀσσυρίων
 ὄρων κατ' αὐτοῦ τοὺς λαοὺς Ὀρθοδόξων
 ἐφιεμένους τὸν ζυγὸν ἀπορρίψαι
 τὸν Πατριάρχην ἀγγόνης κρεμᾶ ἔπι,
 τρεῖς δ' αὐτὸν ἀφείς ἡμέρας ἐν τῷ ξύλῳ
 τοῖς ἀχαρίστοις ἐκδίδωσιν Ἑβραίοις.
 Ὅθεν λαδόντες αὐτὸν οἱ αἰμοδόροι,
 καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ σύγκρεμασθέντας τρεῖς τε
 ἔνθεν καὶ ἔνθεν κορυφαίους Συνόδου,
 πρῶτον σύρουσιν ἐπὶ πάσας τὰς ῥύμας
 πάσης Πόλιος, μετέπειτα δ' ἔνδον
 ῥίπτουσιν αὐτὸν ἐν μυχεῖς θαλαττίοις·
 τότε καὶ ἡ πάνσοφος οἰκονομία
 τοῦ Παντάνακτος, ἀβλαβῆ διασφίξει
 εἰς χεῖρας αὐτὸν εὐσεβεῖς πεμπομένη.
 Ὁ Πατριάρχης εὐδοούμενος τοῖσιν
 πρὸς τὸ ἄσυλον καταφεύγει τῶν Ῥώσων
 κάκεισε τοῦτον ὁ ἀναξ εὐσεβείας
 θεοσεδέστατος Παυλίδης τε ὁ ἔμφρων·
 δεχθεὶς πρεπόντως ἐν Ὁδησσῷ κηδεύει,
 οὐ ἰκεσταῖς, Χριστέ, τοὺς πιστοὺς φρούρει,

Ῥοδὴ Ζ'. Ἡ κάμινος Σωτήρ.

Παρίσαντο οἱ ἄγγελοι ἀνωθεν, χορεύοντες, θεόφρων Γρηγόριε, ὅτε
 καρτεροθύμως, ἐν τῇ ἀγχόνῃ ἐκρέμασο.

Αἱ τάξεις τῶν μαρτύρων ἠγάλλοντο, ὁρῶσαι ἐν ὑψίστοις ἐρχόμενον,
 μετὰ θριάμβου τὸ πνευμά σου, παμμάκαρ Γρηγόριε.

Ὁ θεὸς Πατριάρχης, ἐκραύγαζον, οἱ ἐν οὐρανοῖς, νῦν ἀνέρχεται,
 ἄρατε σὺν τὰς πύλας, καὶ τοῦτον πάντες δεξώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὐσπλαγχον τῇ φύσει ὑπάρχοντα,
 Θεογεννήτορ, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου.

Ῥοδὴ Η'. Ὁν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Τὴν πόλιν, ὧ Ἕλληγες, νυνὶ τῆς Ὁδησσοῦ, κοινῶς περιέλωμεν,
 ὅπως σὺν τοῖς ἐκεῖ, ἐν τῇ τοῦ Ποιμενάρχου, πανσέπτῃ ἑορτῇ, λίαν εὐ-
 φρανθῶμεν, Θεῷ εὐχαριστοῦντες.

Ζωὴν βιωσάμενος, ἐν γῇ ἀγγελικῇ ὁ θεὸς Γρηγόριος, οἶκετ' ἐν
 οὐρανοῖς καὶ ἐντροφᾷ δόξαν, ὄντως ἀψευδῇ, ἐστεφανωμένος, ἀειθαλεῖ
 στεφάνῳ.

Ὁν σκῆνος ἐκῆδυσεν εἰκότως τὸ σὺν θεῷ αυτοκράτορα, ἐν πό-
 λει Ὁδησσῷ, πρεσβελαῖς σαῖς φρούρει, Γρηγόριε σεφέ, ὅτι τῆς Ἑλ-
 λάδος ὑπέρμαχος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον.

ὑπάρχοντα ἔγειρον, ἐκ βάθους με κακῶν, καὶ τοὺς πολεμοῦντάς
 με πολέμησον ἐχθροὺς τρωθεῖσαν ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, ἀγνή, μὴ
 παρίδης, ἀλλ' οἴκτιρον καὶ σῶσον αὐτήν.

Αὕτη ἡ κλητή.

Ῥοδὴ Θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ μὲν τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ψάλλον-
 ται δὲ τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ ἁγίου μετὰ τῶν τροπαρίων.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχεις Γρηγόριον τὸν μέγαν.

Ἄνωθεν πέμψον, Παιμὴν κερ, τοῖς βασιλεῦσι τοῦ ἔθνους τὴν εὐλογίαν νῦν τὴν σὴν, ὅπως μετὰ εἰρήνης, τοὺς χριστοφόρους εὐσεβῶν, λαοὺς ἀείποτε ποιμαίνωσιν, ὑπὲρ ὧν ἐν τῷ ξύλῳ κτεκρίθης, τῆς ἀγχόνης τε θανεῖν.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρλαμπρον φωστῆρα.

Κατὰ τῶν νῦν δὲ πεθύνοντων τὴν τυραννίαν Ἑλλάδος, μὴ τὴν ἀρὰν τὴν σὴν, σοφέ, βραδέως ἐκπέμψης, ὅπως βιοῦντες σὺν αὐτῇ, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ τῷ μέλλοντι ὑποστώσι τιμωρίας πρεπούσας, ὡς ἐχθροὶ τῶν εὐσεβῶν.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξ Ἑρμάνθου Γρηγόριον τὸν θεῖον.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν κεκοσμηκότα τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Λοιπόν, κλεινὲ Πατριάρχα, αἰτήσαι λύσιν δοθῆναι, ἀμαρτημάτων τῶν πολλῶν, καὶ ἐμοὶ τῷ σὴν λάτρει, ὅπως σφύζομενος ὕμνῳ, τὸν μόνον ἕνα Θεὸν ἀχώριστον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν Πνεύματι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωταμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἀγνή τὸ φῶς ἡ τεκοῦσα, ἐσκοτισμένον με πάσαις ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, Πανάμωμε, φώτισον, ὁδηγοῦσα, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὐτα πάντων τῶν καλῶν.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ.

Ἐξαποστειλάνιον

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Δόξαν δώμεν οἱ πιστοί, τῷ ἐν προσώποις οὖν τρισὶ, μόνῳ Θεῷ Πατρι-

βασιλεῖ, τῷ ἐκλυτρώσαντι ἡμᾶς διὰ τῆς ἀναρτίσεως Πατριάρχου τοῦ θεοῦ.

δὲς καὶ τῆς ἐορτῆς ἀπαξ.

Εἰς τοὺς αἶνους πᾶσα πνοή.

Ἦχος Δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ ἀθλοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δεσπότης σε, μάκαρ Γρηγόριε, ὡς ἀγαθὸς προερίσατο ποιμένα Θεῖον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, τότε τὴν πολύφωτον αἴγλην εἰσδέξεαι τοῦ Παράκλητου, δι' οὗ λαμπρόνας σὺν Ποίμνιον ἀντεβραδεύθης ὡς οἰκονόμος αὐτοῦ ἀκριβέστατος, ὃν ἐκέτευσαι καὶ ἐγείραι τὸ ἔθνος ἡμῶν.

Ὁ τετρωμένος ἀγάπῃ τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ οὐράνιος ἔρως ἀνέφλεγε σοὺ τὴν ψυχὴν, Ἱερώτατε, ὡς κατεπείγον, Πάτερ, πορεύεσθαι, τότε τὸν ἀοιδίμον λόγον ἐδέησας· δοῦλος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ χειρῶν ἀνόμων κτανήσομαι, ἵνα τῷ λόγῳ ἀληθέστατος, οἰκονόμος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὃν ἐκέτευσαι καὶ λυτρώσαι τὸ ἔθνος ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ, Ἱερομάρτυς, ὅτε τὸν θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας, τὸ ἐμὸν γένος ἐκπέπτωκε καὶ διὰ τοῦτο πόθῳ ἐγείραι αὐτὸ βόῤῥομαι· ἐντεῦθεν, Γρηγόριε, ὡς Μωϋσῆς τε διέδραμες ἐκ γῆς Ἑλλήνων εἰς Βασιλεύουσαν καὶ μαρτυροῦν διὰ δόξης ἐκοσμήθης Χριστῷ προσαγόμενος· δι' ἐκέτευσαι καὶ ὑψώσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Γρηγόριον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας γενναίως ὑπεραβλήσαντα, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις, ὦ ψυχὴ ἀδαμάντινε καὶ γενναϊότατε θεῖε ἀνερ· χαίροις ὁ ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου θυσιασθεὶς· χαίροις τῆς Ἑλλάδος τὸ καύχημα, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων τὸ ἀγλάισμα, ἐκτενῶς οὖν ἐκέτευσαι ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν.

Τῆς ἐορτῆς.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Χρυσοστόμου.

Μεγαλυνάρια.

Βασιλεὺς παράνομος τὸν κλεινόν, κρεμᾷ Πατριάρχην, ἐν τῷ ξύλῳ παραφρονῶν· βασιλεὺς δὲ πάλιν, θεοφιλῆς τε τοῦτον δεχόμενος κηδεύει, ἐν γῇ ὁμοδόξῳ.

Τῆς Πελοποννήσου θεῖος βλαστὸς καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὁ θησαυρὸς καὶ πάσης Ἑλλάδος τὸ καύχημα τὸ μέγα πατριαρχῶν τὸ κλέος, μάκαρ Γρηγόριε.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ λαοὶ τὸν θεῖον Ποιμένα καὶ ὑπέρμαχον τῶν πιστῶν, τὸν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα, ὡς ὁ Δεσπότης ἡμῶν.

